

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 174/2016
08.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Г., због кривичног дела силовање из члана 178. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Н.Л., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 25/15 од 28.05.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 929/15 од 27.10.2015. године, у седници већа одржаној 08.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Г., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 25/15 од 28.05.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 929/15 од 27.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 25/15 од 28.05.2015. године окривљени С.Г. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела силовање из члана 178. став 1. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од две године, док је оштећена Ј.Р. ради остварења имовинскоправног захтева упућена на парницу, а трошкови кривичног поступка пали су на терет буџетских средстава суда на основу одредбе члана 264. став 4. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 929/15 од 27.10.2015. године одбијене су, као неосноване, жалба Вишег јавног тужиоца у Београду те жалба бранилаца окривљеног С.Г. и потврђена пресуда Вишег суда у Београду К 25/15 од 28.05.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног С.Г., адвокат Н.Л. поднео је захтев за заштиту законитости наводећи да је основ захтева одредба члана 485. ЗКП, те да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона, одредбе члана 14. КЗ, одредбе члана 178. КЗ, одредбе члана 16. ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев те да укине другостепену пресуду Кж1 929/15 од 27.10.2015. године и предмет врати на поновно суђење Апелационом суду у Београду или да укине пресуду Апелационог

суда у Београду и преиначи пресуду Вишег суда у Београду К 25/15 од 28.05.2015. године и окривљеног С.Г. ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Г., адвоката Н.Л., није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца.

Поднетим захтевом, браниоца окривљеног, адвоката Н.Л. се указује: на повреду одредбе члана 14. КЗ (којом је прописан појам кривичног дела) уз образложење да ни једним изведеним доказом није утврђено да је окривљени С.Г. предузео макар једну радњу која му је оптужницом јавног тужиоца стављена на терет; на повреду одредбе члана 16. ЗКП (која се односи на оцену доказа и утврђивање чињеница) наводима да је суд осуђујућу пресуду засновао на исказу оштећене Љ.Р., који је према налазу вештака неуропсихијатара компромитован. Поред тога, захтевом се врши сопствена појединачна анализа и оцена изведених доказа и одбране окривљеног.

Међутим, како се изнетим наводима у захтеву суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно одредбу члана 440. ЗКП, што не спада у круг повреда због којих је могуће побијати правноснажне пресуде захтевом за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца, захтев је одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.